

ПРЕС КЛИПИНГ

21. август 2019.

НАСЛОВИ

- Минималац треба да достигне потрошачку корпу(стр.3)**
Синдикати пензионера траже поништење одлука о продаји бања(стр.4)
Млади размишљају о одласку због малих плата у страним компанијама(стр.5)
Мали: Планирамо смањење пореза на зараде(стр.6)
МЕДИЈАЦИЈА КАО РЕШЕЊЕДоговор штеди новац(стр.8)
Висина новог минималца ће бити позната половином септембра(стр.9)
Ђорђевић и Стојиљковић о минималној цени рада(стр.10)
Радовић: Бање су приватна имовина, њом не може да управља држава(стр.11)
Савић: Преговори о минималцу су игра, председник је већ рекао колики ће да буде(стр.12)
Није лако бити млад: колико се исплати бити образован у Србији? (стр.13)
Атанацковић: Пореско растерећење зарада за један одсто неће повећати домаће инвестиције(стр.15)

Минималац треба да достигне потрошачку корпу

Минимална цена рада није само слика раста економије, него и борбе синдиката и власти да поправе положај најугоженијих, а значајан помак ће бити када се минималац изједначи са минималном потрошачком корпом у Србији, кажу економисти поводом почетка преговора око повећања минималца.

Економиста Јуриј Бајец у изјави за ТаЊуг истиче да је добар помак претходни договор Владе Србије, синдиката и послодаваца да се у наредном периоду обезбеди да минимална цена рада буде једнака минималној потрошачкој корпи.

„Сувише често стандард грађана процењујемо на основу просечне плате, а она ипак не даје довољно јасну информацију колико заправо зарађују људи, јер огроман број запослених има плату мању од просечне зараде”, каже Бајец.

Додаје да око 350.000 људи пре свега у привреди прима минималац, што према његовим речима, значи да они примају сада мање него што је минимална потрошачка корпа.

Повећање минималца он види и као прилику за повећање личне потрошње, а потрошња, додаје, врши притисак за повећање производње бар у неким секторима док ће са повећањем инвестиција и извоза утицати на привредни раст.

Напомиње да ће позитиван ефекат имати и државни буџет јер повећање зарада истовремено прати и повећање уплаћених пореза и доприноса.

„Чини ми се да расправа и договор треба да иду у правцу да минималац достигне минималну потрошачку корпу”, каже Бајец.

Минимална потрошачка корпа, према постојећој методологији, тренутно износи око 37 хиљада динара а 2013. године била је око 34.000 динара.

Подаци показују да је минимална цена рада 2013. године била 115 динара по сату а актуелна најнижа цена за радни час тренутно је 155 динара.

Иако повећање минималца, каже, утиче на укупан раст зарада, држава као послодавац има своје инструменте и могућности да спречи да пораст плата унесе неку неравнотежу и угрози стабилност.

Економиста Горан Николић сматра да висина минималца није слика стања економије јер се, каже, минимална цена рада не повећава у складу са растом српске привреде.

Николић очекује да ће доћи до повећања минималца и то за око 10 процената и сматра битним да се на основу минималца усклађују зараде и у неким државним службама.

„Наша економија ће ове године да расте између 3-3,5 посто и није минимална цена рада слика економије него слика напора и синдиката, и власти да поправе статус оних који су најугроженији”, каже Николић и додаје да је реч о доброј социјалној мери.

Подсећа да се и економиста Пол Кругман у САД залаже за гарантоване цене рада, а све са идејом се натерају послодавци, укључујући и државу да постоји минимална цена рада која не угрожава значајно профитну маргину послодаваца.

„Увек постоји неко ко ће да ради испод неке цена, али то не би требало да служи послодавцима да иду превише у том смеру, а држава има начин да интервенише и онда одређује минималац у интересу најсиромашнијих који раде”, рекао је Николић.

Преговори о минималној цени рада за 2020. годину настављају се у четвртак, а за сада није предложена ниједан износ везан за повећање минималне зараде.

Пре почетка званичних преговора, држава је најавила да би минималац могао да достигне 30.000 динара, што као прихватљиво виде и представници послодаваца, уз напомену да би за

свако значајније увећање држава требало да обезбеди олакшице у плаћању пореза и доприноса.

Синдикати су пре преговора помињали повећање минималне цене рада значајно изнад 30.000 динара како би се при наредном кораку, до 2021. године обезбедило изједначавање минималца са трошковима минималне потрошачке корпе.

Синдикати пензионера траже поништење одлука о продаји бања

Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

У Удружењу синдиката тврде да се ова лечилишта продају испод тржишне цене, а да држава поклања по закону три и више пута већу субвенцију купцу

Удружење синдиката пензионера Србије тражи да се под хитно поништи одлука Управног одбора Фонда за пензијско и инвалидско осигурање о продаји Куршумлијске и Врањске бање, јер је незаконита.

Михајло Радовић, председник синдиката, каже да се бање и рехабилитациони центри продају далеко испод тржишне цене, а држава поклања по закону три и више пута већу субвенцију купцу ради стављања у функцију и запошљавања радника незаконито купљених непокретности.

– Куршумлијска бања се продаје по цени која је за милион евра нижа од тржишне што је противзаконито. У Врањској се продаје земљиште без објекта од 4.000 квадрата, иако објекат постоји и то за 236.000 евра. Имовина ПИО фонда је приватна и укњижена је као таква, а не државна, ни јавна, па се чланови Управног одбора фонда, које бира влада, налазе у сукобу интереса када доносе одлуке о продаји непокретности у приватној својини. С обзиром на то да ништавост не застарева упозоравамо потенцијалне купце да се суздрже од закључења купопродајних уговора, јер неће моћи да се позову на савесност, односно да нису знали за незаконите радње – истиче Радовић.

У Удружењу синдиката сматрају да је на овај начин нанета огромна материјална штета оснивачима и Фонду ПИО те да следе кривичне пријаве против одговорних. Радовић отворено пита надлежне: ко се одважио да незаконито продаје (не питајући осниваче фонда), имовину Фонда ПИО, ко од кога купује оглашене непокретности, ко одобрава субвенције онима који су незаконито купили предметне непокретности и по којим критеријумима.

Валеријан Кадијевић, помоћник директора Сектора за имовинске послове пројектовања и заступања у ПИО фонду, потврђује за наш лист да се у више наврата писмено обраћао Управном одбору ПИО фонда да ван снаге стави одлуку о изменама правилника о располагању непокретностима ПИО фонда, којом је омогућено да се имовина распродаје по цени нижој 60 односно 80 одсто од тржишне.

– Указао сам на чињеницу у последњем обраћању ПИО фонду од маја ове године, да уколико дође до продаје Куршумлијске бање за умањени износ од милион евра, да ће фонд бити свесно и са намером оштећен за тај износ, али реакције није било – каже Кадијевић.

Он се у дописима Управном одбору осврнуо и на имовину Врањске бање, која се такође продаје, истичући да је фонд у изградњу својевремено уложио седам милиона евра, а да ће после продаје да инкасира 126.282 евра.

Ђуро Перић, доскорашњи председник Савеза пензионера Србије, каже да није тачно да је имовина пензијског фонда приватна.

– Још пре две године имовина фонда пренета је на државу, због чега је ПИО фонд између осталог и ослобођен плаћања огромних пореза на имовину бања и РХ центара, који нису у функцији деценијама. Приватна својина као таква не постоји и о њој можемо говорити само као о својини оног ко буде купио бање и РХ центре – каже он.

Он не сматра да ће пензионери на било који начин бити оштећени продајом других бања попут Матарушке, Богутовачке..., јер ће и даље у функцији најстаријих бити све оне бање у које они и сада иду о трошку државе. Тако да не видим проблем – каже он.

– Једино треба инсистирати да се све те бање продају по реалној, тржишној цени. Иначе, када неко говори о имовини ПИО фонда у овим бањама, треба да зна да се под тим подразумевају зидови, прозори и врата и ништа друго. Осим тога, добро је да се продајом ових бања развија здравствени туризам у Србији – закључује Перић. Антрфиле

У Дирекцији за имовину Србије немају времена за одговоре

„Политика” је прошле среде послала питања Републичкој дирекцији за имовину, која је заједно с ПИО фондом огласила продају бања, како би јавност сазнала детаље понуда пристиглих за куповину Врањске и Куршумлијске бање.

До јуче, међутим, одговор није стигао, јер како кажу, немају времена да одговоре.

Млади размишљају о одласку због малих плата у страним компанијама

Аутор: Бране Карталовић

У „Сименсу” сам на пробном раду, сам посао није тежак, али је плата много мала, ни 300 евра, премишљам се, можда одем код брата у Немачку – каже Крагујевчанин који је тек закорачио у трећу деценију живота

Крагујевац – У централном граду Шумадије тренутно је без посла 17.000 радно способних становника, кажу подаци крагујевачке филијале Националне службе за запошљавање, што је за око 7.000 мање него пре десет година. Ускоро би незапослених могло да буде и мање, будући да у граду и околини ничу нови фабрички погони, углавном страних компанија. Млади Крагујевчани су задовољни што има посла, али се жале на плате које, кажу, нису довољне за иоле нормалан живот.

У немачком „Сименсу”, на пример, плате новозапослених се крећу око 300 евра, а плате у „Фијату”, од око 400 евра, дупло су мање од плата радника исте компаније у Пољској.

– У „Сименсу” сам на пробном раду, сам посао није тежак, али је плата много мала, ни 300 евра. С тим новцем не може нормално да се живи. Изнајмио сам стан, плаћам кирију, хтео сам да се одвојим од родитеља. Плате инжењера су веће, али мислио сам да ће ова страна компанија и нама са средњом школом да понуди веће плате. Премишљам се, можда одем код брата у Немачку – каже за „Политику” један млади Крагујевчанин који је тек закорачио у трећу деценију живота.

Долазак „Сименса” иницирао је улагања других страних компанија у „Мајнд парк” Братислава Милановића, крагујевачког бизнисмена који је још пре 20 година започео сарадњу с немачким гигантом. У „Мајнд парку”, индустријској зони од неколико стотина хектара у Собоцици надомак Крагујевца, нићи ће, како је најављено, потпуно нови град с фабрикама, обдаништима, амбулантом, пругом, саобраћајницама.

С аустријским „Аутолифтом” и шпанском „Рефисом”, компанијама које производе металне и пластичне делове за шинска возила, већ су потписани уговори, а Милановић је децембра прошле године, када је у „Мајнд парку” отворена прва фабрика, рекао да је 50 светских компанија заинтересовано за улагања у овој индустријској зони.

– Важне су фабрике и све друго што се гради, али за мене је најважније образовање које ће млади моћи да стекну у „Мајнд парку”. Обука прве генерације инжењера већ је почела на крагујевачком Факултету инжењерских наука. Иначе, за „Мајнд парк” је заинтересовано 50 компанија из наше земље и света. Спроводимо озбиљну селекцију, јер желимо само најбоље – истакао је Милановић децембра прошле године, када је у „Мајнд парку” подигнута прва фабрика.

Према речима градоначелника Крагујевца Радомира Николића, у „Мајнд парку” би за неколико година, ако улагања задрже овај тренд, могло да буде отворено и до 7.000 радних места.

– Могло би се испоставити да је ова инвестиција вишеструко већа од „Фијатове” –казао је Николић почетком 2018. године, када је озваничен долазак „Сименса” у Крагујевац.

У индустријским зонама на улазу у град с Коридора 10 такође ничу фабрике. Граде их кинески „Јанг Фенг” и шпанска „Текнија”, компаније које производе аутомобилске делове, као и „Вакер Нојзон”, мултинационална компанија која се бави производњом грађевинских машина. У тим погонима посао би могло да добије око 1.300 Крагујевчана.

Крагујевачке занатске школе имају добар наставнички кадар, модерне програме, организују квалитетну праксу за ђаке и стварају квалитетне раднике, али могло би се испоставити да страним компанијама то не буде довољно, јер многи млади напуштају град и одлазе у иностранство, где за исти посао могу да зараде много више. Нема прецизних података о броју оних који су у потрази за бољим животом напустили Крагујевац, али се на улицама града свакодневно могу срести групе младих који разговарају о одласку у Немачку, Швајцарску, Шведску или неку другу богату земљу.

Мали: Планирамо смањење пореза на зараде **Танјуг**

Србија је у првих шест месеци имала 1,9 милијарди евра директних страних инвестиција, што је за 31,1 одсто више него у истом периоду прошле године, изјавио је у уторак министар финансија Синиша Мали

Влада Србије планира ове године да смањи пореско оптерећење на зараде минимум за један одсто, најавио је данас министар финансија Синиша Мали и додао да је циљ да се оптерећење на зараде смањује сваке године како би српска економија била конкурентнија.

Он је нагласио да је оптерећење на зараде пре две године било 63 одсто, а да је сада смањено на 62 одсто и да ће се тај тренд наставити.

"Ове године желимо да бар за један процентни поен смањимо то оптерећење и да полако из године у годину то оптерећење пада како би учинили нашу економију конкурентнијом, наше тржиште атрактивнијим, како би се људи више запошљавали", рекао је Мали за ТВ Пинк.

Подсећа да су српске финансије консолидоване и стабилне, да је то важно одржати и да је сада приоритет раст економије.

Прошле године раст економије био је 4,3 одсто, док се ове године, како најављује очекује минимум 3,5 одсто.

За раст економије, указује, три стуба су важна - стране директне и домаће инвестиције, лична потрошња и да се смањи разлика између увоза и извоза.

Како каже стране директне инвестиције у првих шест месеци веће су за 31,1 одсто у односу на

исти период прошле године, да расту и домаће инвестиције да се улаже у путну у железничку инфраструктуру, у школе, здравство...

Додаје да ће већ ове године бити повећане плате, а пензије од 1. јануара наредне.

"Испунићемо обећање које је председник Александар Вучић дао грађанима да ће просечна плата у децембру бити изнад 500 евра", рекао је Мали и подсетио да је просечна плата пре пар година била око 300 евра.

Каже да је жеља Србије да се отвори, да привуче људе из региона да у Србији виде своју будућност.

"Не можете да спречите неког да оде из Србије, али можемо да отворимо Србију да људи долазе овде и остварују своје снове", рекао је он.

Кроз Национални инвестициони програм каже да ће у наредне четири године у 5.000 километара локалних и регионалних путева бити уложено 900 милиона евра, што је скоро половина локалне и регионалне путне инфраструктуре.

"Новац више није проблем, већ где наћи предузећа која ће то квалитетно да ураде у кратком временском периоду", нагласио је он.

Са представницима локалних самоуправа сутра ће имати састанак, да припреме све што им је неопходно за улагања у водоводну и канализациону мрежу и у фабрике за пречишћавање отпадних вода.

"Издвојили смо 2,5 милијарди евра, да свако домаћинство има прикључак на воду, на канализацију и да свака локална самоуправа има фабрику за пречишћавање отпадних вода", појаснио је он.

Подсећа да ће за железничку инфраструктуру бити уложено више од 1,5 милијарди, да ће у наредних месец или два почети градња Моравског коридора.

Мали је нагласио да су грађани Србије чекали на отварање аутопута Милош Велики више од 70 година, да су то многи покушали да ураде, али да нису успели.

"Вучић је то обећао и урадио. До краја године имаћемо и аутопут од Обреновца до Сурчина. Следеће године од Новог Београда до Сурчина крећу радови", појаснио је он.

На критике да је гужва од Београда до Обреновца, док се стигне до новог аутопута, Мали је рекао да је потребно још мало стрпљења и да ће се и тај проблем решити када половином децембра буде отворен аутопут од Сурцица до Обреновца.

Додаје да ће у октобру бити отворен источни крак Коридора 10, а да је планирано у оквиру великог инвестиционог програма да се градимо и аутопут Вожд Карађорђе који ће повезати централну и источну Србију, од Лазаревца и Младеновца, преко Аранђеловца, Тополе, Раче, Свилајнца и Депостовца све до Бора.

1,9 МИЛИЈАРДИ ДИРЕКТНИХ СТРАНИХ ИНВЕСТИЦИЈА

Србија је у првих шест месеци имала 1,9 милијарди евра директних страних инвестиција, што је за 31,1 одсто више него у истом периоду прошле године, изјавио је данас министар финансија Синиша Мали.

"Србија незаустављиво иде напред", рекао је Мали гостујући на Пинку. Каже да је у понедељак добио најновији податак за вредност директних страних инвестиција у нашу земљу и да то потврђује да Србије напредујемо великим корацима.

"И Фајненшл тајмс је прошле недеље потврдио да смо рекодери по броју броја директних страних инвестиција. Тај тренд се наставља и у овој години. Верујемо да ћемо и ове године бити шампиони у привлачењу страних директних инвестиција у региону", казао је Мали.

МЕДИЈАЦИЈА КАО РЕШЕЊЕ Договора штеди новац В. ЦРЊАНСКИ СПАСОЈЕВИЋ

После измена Закона о медијацији и потписивања Конвенције УН очекује се више споразумних решења. Од почетка године више медијација него него током целе 2016. године

БРОЈ спорова које грађани решавају споразумно требало би значајно да порасте следеће године. План Србије је да се временом сваки десети поступак реши медијацијом, а да ове бројке нису мале показује податак да се годишње покрене више од 230.000 спорова.

Ветар у леђа "споразумном решавању неспоразума" даће Конвенција УН коју је Србија потписала у Сингапуру пре недељу дана, као и измене Закона о посредовању у решавању спорова, чија израда је у току.

- Изменама се предвиђа систем подстицаја за примену медијације, који ће заокружити реформу са почетка ове године. Подсећамо да су странке од јануара ослобођене плаћања судских такса уколико споразумно реше спор до закључења првог рочишта за главну расправу - објашњава Ивана Нинчић из Министарства правде.

Такође, биће унапређени услови за стицање својства медијатора, поопштени критеријуми за обуку, као и систем провере знања и вештина.

У нашој земљи постоје 1.024 медијатора. Њима су "покривена" подручја свих апелационих судова, али не и сваки град. Медијацијом могу да се баве и судије, у оквиру суда и ван радног времена, а осим њих, посредници су најчешће адвокати, дипломирани правници, психолози и економисти.

- Значајнијих резултата имају поједине судије у Привредном и Другом основном суду у Београду, а на промоцији медијације много су радили Основни и Виши суд у Нишу - каже Нинчић.

У првој половини 2019. вођено је скоро 400 медијација, од чега је око 300 споразумно решено. У протекле две године обављано је по 600 посредовања годишње, што је дупло више него у годинама пре тога. Ипак, бројке и даље нису оптималне. На пример, у Америци је проценат медијација у односу на парнице 98 према два одсто.

- Употребом медијације грађани и привреда имају бржи приступ правди и смањују се трошкови. Досадашња пракса показала је да је, за разлику од парница, које трају од једне

године до неколико година, 65 одсто медијација решено у року од месец дана, и још трећина у року до три месеца. То најбоље говори о успешности ове методе - каже Нинчић, и додаје да грађани и привредна друштва тиме штеде новац јер не плаћају таксе на тужбе, жалбе, пресуде. Конвенција УН, коју је Србија потписала у Сингапуру, односи се на међународне привредне спорове. Наша земља нашла се у групи првих 46 потписница, међу којима су и велике економије, попут америчке, кинеске, индијске, турске...

Досад постигнути споразуми нису имали снагу извршне исправе на међународном нивоу, па су привредна друштва из Србије која постигну споразум са друштвима, на пример из Америке, морала прво да пролазе кроз парницу у САД. Конвенција ће заживети уколико је бар три земље ратификују у року од шест месеци. Након њеног ступања на снагу, наше фирме моћи ће директно да изврше постигнуте споразуме са фирмама у свим државама које су ратификовале конвенцију, без додатних парница.

О ЦЕНИ СЕ ДОГОВАРА

ЈЕДИНИ трошак у поступку медијације јесте исплата медијатора и евентуално адвоката. Накнаде медијатора вишеструко су ниже од трошкова поступка пред судом. Договарају се непосредно са њим, а у складу са препорученом тарифом Министарства правде.

Висина новог минималца ће бити позната половином септембра

Колико ће износити минимална зарада за наредну годину биће познато за мање од месеца, а преговори о томе су у току.

О висини минималца су разговарали представници Уније послодаваца, синдиката и министарстава финансија и рада, који би требало да постигну договор до почетка септембра. Уколико до њега не дође, одлуку о висини минималца за следећу годину половином септембра донеће Влада Србије, а таква пракса није неоубичејена.

По речима председнка Савеза самосталних синдиката Војводине Горана Милића, на састанку сви учесници били су сложни у томе да је повећање минималне зараде неопходно. Он је истакао да се разговарало о параметрима који утичу на формирање минималне зараде, а да ће се о висини минималца, односно процентима повећања, разговарати већ на наредном састанку, који је заказан зачетвртак.

155,3 динара садашња минимална цена радног сата

Да подсетимо, садашња минимална цена радног сата износи 155,30 динара, а минимална зарада креће се у распону од око 25.000 динара па до око 28.600 динара, у зависности од броја радних сати у месецу. У односу на прошлу годину, када се минималац исплаћивао на основу минималне цене радног сата од 143 динара, то је повећање од 12 динара. Тако су од почетка ове године коверте радника који у Србији раде за минималац – а процењује се да их је више од 350.000 – у просеку, дебље око 2.000 динара. Колико ће се износити увећати од наредне године не зна се прецизно, али се говори о цифрама које су на граници од 30.000 динара па и до 34.000.

28.600 динара износ највише минималне зараде ове године

Не треба заборавити да се висина минималне цене рада не одређује напамет већ на основу неколико параметара и да је прошле године Социјално-економски савет постигао договор да се

до 2021. године направе кораци који ће обезбедити да минимална зарада у Србији достигне вредност минималне потрошачке корпе. Будући да је за минималну потрошачку корпу сада потребно око 36.000 динара, може се претпоставити да би минимална зарада за наредну годину требало да се увећа на бар 33.000, да би након повећања које ће уследити 2020. године тај циљ био достигнут.

По речима председника Синдиката „Независност” Зорана Стојиљковића, извесно је да параметри на основу којих се утврђује минимална зарада јасно показују да је повећање потребно, а да већ сада ситуација у привреди говори да је веома тешко наћи квалификовану и обучену радну снагу. Он указује на то да је све теже запослити раднике који би радили за минималну зараду те да је, да Србија не би остала без радника, који све чешће одлазе у иностранство, неопходно повећање минималне зараде чиме би се они мотивисали да остану овде.

Послодавци спремни на 30.000 динара

Наравно, ставови послодаваца и синдиката о висини минималне зараде се разликују, па у Унији послодаваца Србије, по речима директора УПС-а Срђана Дробњаковића, прелиминарно пристају на повећање минималца на приближно 30.000 динара, а да ће, у случају да се тражи веће повећање, УПС од државе тражити уступке у смањењу пореза и доприноса на зараде. По његовим речима, тим смањењима би се део привреде, а пре свега мали послодавци који запошљавају до десет радника, привукли да из сиве зоне пређу у легалне токове пословања, што би водило повећању уплата пореза и доприноса.

– Синдикати не желе да наруше рационалну економску стратегију и кад се говори о повећању минималне зараде није реч о нереалним захтевима већ о захтеву који је у складу с постигнутим договором да се до 2021. године висина минималне зараде изједначи с трошковима минималне потрошачке корпе, који сада достижу око 36.000 динара – каже Стојиљковић. – То би значило да би минималац за наредну годину требало да буде око 33.000 динара, што би, уз још једно повећање које следи наредне године, обезбедило да се планирани циљ и достигне.

Он указује на то да простора за повећање минималне зараде има, и то на основу више показатеља, те да су и послодавци свесни тога, а да је њихов захтев да се повећа неопорезиви део минималца, односно да и држава треба да поднесе део трошкова повећања минималца јер ће то обезбедити да они који зарађују минималац зарађују више – оправдан.

Д. Млађеновић

Ђорђевић и Стојиљковић о минималној цени рада

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић разговарао је са председником Удруженог гранског синдиката Независност Зораном Стојиљковићем како би чуо ставове синдиката о повећању минималне цене рада. Ђорђевић је истакао да се Влада Србије активно залаже за унапређење услова живота грађана и један од приоритета у остварењу тог циља свакако је повећање минималне цене рада.

Зоран Ђорђевић је поручио да жели да грађани Србије имају што већи стандард.

"У последње две године минимална цена рада кумулативно је повећана за 18,6 одсто. Желимо да грађани Србије буду задовољни у својој земљи и имају бољи животни стандард", рекао је Ђорђевић, саопштило је Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања. Ђорђевић претходно је одржао састанке са министром финансија Синишом Малим, са којим ће се у наредном периоду састати још једном, председником Уније послодаваца Србије Милошем Ненезићем и председником Савеза самосталних синдиката Србије Љубисавом Орбовићем.

Радовић: Бање су приватна имовина, њом не може да управља држава

АУТОР:Н1 Београд

Удружење синдиката пензионера Србије је затражило да се поништи одлука Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање о продаји Куршумлијске и Врањске бање и најавило кривичне пријаве. Михајло Радовић из Удружења оценио је у Дану уживо да су Куршумлијска и Врањска бања приватна имовина, те да њом не може да управља држава.

Радовић каже да је у продаји Куршумлијске и Врањске бање спорно то што су бање приватна имовина, те да том имовином не може да управља држава.

"Та имовина не може да буде продата уколико се не питају оснивачи за то", каже он.

Истиче да фонд није исто што и јавно предузеће.

"Он је фонд, има своје осниваче. То нити је фонд, нити је јавно предузеће, а држава кроз своја четири члана, који су већина у Управном одбору, спроводи своју политику, политику класичне отимачине", каже Радовић.

Како каже, Куршумлијска бања се продаје милион евра јефтиније од првобитне процене.

"Нису се јавили први пут на тендер, иза тога је настао тајац. Ми смо се одмах побунили, причајући исту причу, а то је да је то приватна имовина и да се на тај начин не може отуђивати. Кад кажемо закон, нигде не постоји закон да се то претвара у друштвену имовину", каже Радовић.

Истиче да је "ПИО фонд исто што и Инфостан".

"Он је у име оснивача радио сервисне послове, да би у овим условима сада постао неко ко одлучује о имовини осигураника. Спорно је и то, а и цена за коју је продата бања", каже.

Наглашава да се "губи имовина која није државна".

"Губи се нешто што би могло да се врати у ПИО фонд. Ово је политика која се води 15 година, да се бање доведу до ситуације у којој је Куршумлијска бања", каже.

Радовић се пита "ко ту купује од кога".

"Да ли то купује Влада, ако је тако, постоји сектор за инвестиције, зашто њима није дао тих пет или десет милиона и да то ставе у функцију", пита Михајло Радовић.

Савић: Преговори о минималцу су игра, председник је већ рекао колики ће да буде

АУТОР: Стефан Станковић

"Дубоко сам уверена да никаквог удела у одређивању минималне цене рада неће имати ни Унија послодаваца ни синдикати. Понавља се ситуација да председник изађе месец или два пре преговора и каже доћи ће до повећања, минималац ће бити око 30 хиљада, зато мислим да су преговори игра", сматра Ранка Савић из АСНС.

Први разговор о новој минималној цени рада у Србији између синдиката, послодаваца и државе **завршен је закључком да има основа за повећање минималне зараде. Преговори ће се наставити у четвртак.**

Небојша Атанацковић из Уније послодаваца је рекао да се први разговор завршио без закључка.

"Министарство је доставило преглед предвиђања за следећу годину, Влада се није изјаснила колико мисли да би требало да се повећа цена рада. Синдикати су рекли да неће да изађу с цифром док Влада не изађе са својом, надам се да ће у четвртак да буде другачије и да ће Влада да изађе с неким предлогом за који сматрају да би био пожељан", рекао је Атанацковић.

Ранка Савић из Асоцијације слободних и независних синдиката каже да се на преговорима у понедељак ништа није десило и да ће се тако завршити, пошто је председник Србије већ најавио колики ће минималац бити.

"Неко мора почети да говори на други начин. Сви знамо каква нам је демографска ситуација, колико је грађана отишло. А ми сад причамо да ли ће минимална зарада бити повећана три хиљаде, а то ће појести поскупљења... Влада мора да почне да води политику где ће да каже имамо суфицит и никад боље стање и да се окрене раднику. Ја подржавам, треба да се граде аутопутеви, али на другим странама мора да се штеди а ми морамо повећати плате, као Румунија кад је остала без лекара и сестара и онда им повећала плате за 1.500 евра", каже Ранка Савић.

Атанацковић наглашава да не може да плати раднике ако нема одакле и да је немогуће спречити одлазак радника тако што ћемо да повећамо минималац.

"Сваке године исто говоримо, да се не може лицитирати за колико ће се повећати минималац, он има неку логику, она је негде на 50 одсто просечне плате, било би лепо ако би стигао просечну. Имамо ситуацију да минимална зарада може да расте онолико колико напредује привреда. Многи послодавци имају губитке или су на нули. Не може да буде повећање 10 одсто, ако је реално 5-6. Ми тражимо да привреда добије значајнија растерећења како би нам остало више да повећамо плате, а ми морамо да повећамо плате дефицитарним занимањима. Већ сада нека дефицитарна занимања имају већу плату него неки руководиоци. Ми очекујемо да ће се министарство финансија кроз нови буџет окренути инвестицијама", нагласио је Атанацковић.

Ранка Савић је истакла да они који седе у Социјалном савету немају снагу да било шта промене.

"Синдикати да су удружени па да запрете генералним штрајком и да кажемо доста нам је тога да смо јефтина радна снага. Да кажемо - напуштамо земљу и идемо у ЕУ. Главни проблем државе су нејаки социјални партнери који држе своје место и не дају да им нико приђе. Зашто се не удруже привредници па да се боре за бољи положај", пита се она.

"Послодавци су јасни - 6 одсто је ок... Ми спроводимо анкету и сви се слажу да треба повећати зараде, али нема могућности да се повећају из реалних средстава. Да ли је привреда напредовала толико?", рекао је Атанацковић.

Није лако бити млад: колико се исплати бити образован у Србији?

Пише: Немања Вуксановић

Најзначајније глобалне друштвене промене на тржишту рада, попут промене државних режима и политика насталих сломом социјалистичких поредака, кризе држава благостања и неолибералних режима, суштински су утицале на животе младих.

Поремећаји тржишта рада произвели су поред неизвесних и турбулентних транзиција и неке нове облике неједнакости, поред старих које опстају. Растуће интересовање за положај младих на тржишту рада последњих година подстакнуто је тиме што младе особе чине групу за коју се везује већи ризик од опасности сиромаштва и социјалне искључености, као и да неуспешна транзиција од школе ка послу може имати несагледиве негативне последице на друге животне транзиције.

Овome је допринело схватање да транзиција од школе ка послу представља веома важан сегмент транзиције ка одрастању, чија успешност умногоме предодређује успешност других сегмената одрастања младих. На пример, од начина и темпа на који ће млада особа извршити транзицију од завршетка школовања до проналажења посла зависи и породична транзиција, која се односи на одлуке младих о осамостаљивању од родитеља, ступању у брак и родитељству. У Србији, према последњем попису из 2011. године, проценат младе популације је износио око 20 одсто. Младо становништво стога ни у ком случају није маргинално, већ представља значајан радни потенцијал земље. Штавише, према подацима званичне статистике, од укупног броја младих нешто више од 50 одсто је 2018. године још увек у процесу школовања. Међутим, из перспективе младих гледано формално образовање парадоксално постаје све централније и све маргиналније.

С једне стране, формално образовање је и даље високо вредновано, јер представља људски капитал који је неопходан да би се осигурало запослење, али се показује као недовољно, јер је у стратегијама транзиције од школе ка послу неопходно укључити и вештине које се стичу у процесима неформалног образовања, и које се стога све више вреднују.

Ипак, важно је истаћи да формално образовање и даља према устаљеном мишљењу представља најзначајнији механизам друштвене репродукције и промоције. У прилог овоме говори чињеница да је проценат младих који из године у годину стиче високо образовање растући.

Стога се намеће питање: колико се исплати образовање у Србији? Одговор може пружити истраживање које су спровели Вуксановић и сарадници (2018) и које указује на то да стопа повраћаја на улагање у образовање младих у Србији износи 5,2 одсто, односно да свака додатна година школовања у просеку повећава зараду младе особе за тај проценат.

Поређења ради, према резултатима истраживања Светске банке (2014) стопа повраћаја на улагање у образовање у просеку по земљама света износи 10 одсто по години школовања, при чему важи да је стопа повраћаја на улагање у образовање већа у неразвијеним земљама и земљама у развоју него у развијеним земљама.

У погледу личних карактеристика младих, резултати овог истраживања сугеришу постојање разлика у заради према полу, будући да младе особе мушког пола остварују зараду која је у просеку за око 4,4 одсто већа у односу на младе особе женског пола. Даље, резултати упућују да је зарада младих особа које живе у урбаним подручјима већа за око 3,5 одсто у поређењу са онима који живе у руралним подручјима.

Такође, млади који су у браку и који немају деце остварују зараду која је у просеку већа за 12,2 одсто и 9,8 одсто, редом. Резултати поменутог истраживања указују и да уколико посматрамо старост, вероватноћа незапослености опада, а стабилног запослења расте са узрастом.

Уочено је и да, ако се посматра образовање, вероватноћа стабилне запослености расте, а незапослености опада са вишим образовним нивоом. Дакле, што је млада особа старија и више образована то је ризик да ће та особа бити незапослена мањи.

Повезано са сфером образовања, и сфера запослености је последњих година претрпела значајне трансформације. Део тих промена је структурне природе, и односи се на реструктурирацију глобалног тржишта рада у постиндустријском друштву и немогућност интеграције нових континенталних младих радне снаге у економску репродукцију друштва. Несигурно и непредвидиво тржиште рада укида могућност стандардне путање транзиције од школе ка послу, чинећи је одложеном и продуженом.

Иако су одступања индикатора тржишта рада између младих популације и укупне популације карактеристична и за друге земље Европске уније, оно што забрињава јесте висина ових одступања у Србији. Према доступним статистичким подацима, стопа незапослености у Србији за први квартал 2019. године је за лица радног узраста износила 12,7 одсто, док је за млада лица износила 30,7 одсто.

Просечна стопа незапослености је у истом периоду за земље Европске уније, ради компарације, за лица радног узраста износила 6,5 одсто, а за млада лица износила 14,4 одсто.

Наравно, не може се занемарити ни да су варијације у погледу овог индикатора међу земљама Европске уније значајна. Тако је, на пример, стопа незапослености младих најнижа у Немачкој, са 5,6 одсто, а највиша у Грчкој, са 39,6 одсто.

Важније, и поред потешкоћа у проналажењу стабилног запослења, млада особа у Србији чак и када се запосли прима зараду која је знатно нижа од просечне зараде. Према последњим подацима статистике, млади у Србији примају зараду која је за око 20.000 динара нижа у односу на просечну зараду.

Оно што може деловати охрабрујуће јесте да је међу креаторима јавних политика у Србији приметно растуће разумевање тога да неуспешна транзиција од школе ка послу доприноси дугорочним негативним ефектима током целокупног животног циклуса.

У прилог овоме говори и скоро најављени инвестициони план, према којем су многе инвестиције усмерене управо ка побољшању положаја младих. Остаје да се надамо да ће планирано у великој мери бити заиста и реализовано, јер није лако бити млад, а посебно није лако бити млад у Србији.

Економски факултет, Универзитет у Београду

Фондација за развој економске науке

Атанацковић: Пореско растерећење зарада за један одсто неће повећати домаће инвестиције

Пише: Бета

Почасни председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је данас да ће смањење пореза на зараде за око један одсто, ако то буде компензација за повећање минималне зараде за 2020. годину, бити прихватљиво за привреднике, али да неће омогућити повећање домаћих инвестиција.

Он је, коментаришући најаву министра финансија Синише Малог да Влада Србије планира ове године да смањи пореско оптерећење на зараде, минимум за један одсто, агенцији Бета рекао да би у том случају послодавци сносили терет од око додатних три одсто, ако буде договорено повећање минималне зараде од десет одсто.

Мали није прецизирао да ли ће порез на зараде бити смањен због компезације за повећање минималца али се претпоставља да би то могао бити уступак послодавцима због раста најниже зараде.

Представници министарстава рада и финансија, послодаваца и синдиката сложили су се у понедељак да постоје разлози за повећање минималне зараде која износи од 27.000, а прима је више од 350.000 радника.

„Ако следеће године раст бруто домаћег производа (БДП) буде, како се очекује, око четири одсто и инфлација око два одсто, што је укупно шест одсто, а минималац се повећа за десет одсто, на око 29.700 динара, послодавцима би остало да носе трошак преосталих три одсто под условом да се смањи порез за један одсто“, рекао је Атанацковић.

Подсетио је да је прошле године Влада Србије после подизања минималца укинула порез за незапосленост од 0,75 одсто што је мање од најављеног пореског растерећења од идуће године, али да је 2017. године, после повећања минималних зарада, направљен већи уступак јер је неопорезиви део зараде са 11.700 подигнут на 15.000 динара.

Додао је да „мисли да буџет треба да се формира на другачији начин“ и измени порески систем јер није стимулативан.

Атанацковић је рекао да је исто пореско оптерећење на зараде и за фирме које послују са профитом и оне које једва исплаћују минималце.

„Можда ту треба тражити друга пореска решења јер ће раст минималаца више оптеретити оне који једва исплаћују и минималне зараде него оне који имају надпросечне плате“, рекао је Атанацковић.

Додао је да је порез на профит у Србији 15 одсто и да не спада у високе у односу на земље из окружења, али да га је тешко зарадити.

Истакао је да су високи порези разлози за недостатак домаћих приватних инвестиција без којих нема раста и развоја привреде.

Ако би се више смањили порези на зараде, бар четири-пет одсто вероватно би, како је рекао, више послодаваца из сиве зоне пријављивало раднике и плаћало доприносе на пуне зараде па би се буџет можда боље пунио са нижим порезима.

„У Румунији су успели да тако прерасподеле новац из буџета да зараде лекарима у последњих годину и нешто дана подигну за 125 одсто и тако смање одлив медицинских стручњака“, рекао је Атанацковић.